

РЕШЕНИЕ

№ 1213

гр. София, 24.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 37 състав,
в публично заседание на 24.01.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Адриан Янев

при участието на секретаря Кристина Алексиева, като разгледа дело номер **4535** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – чл. 178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 215, ал. 1 от Закона за устройство на територията (ЗУТ).

Образувано е по жалба на И. В. Х. и А. И. Х. срещу Решение № 758 по протокол № 43 от 25.11.2021 г. на Столичен общински съвет (обнародвано в Държавен вестник, бр. 14 от 18.02.2022 г.), в частта за предвидената задънена [улица] до о. т. 783, по отношение на следните имоти: УПИ V.-121 (съгласно проекта УПИ X), кв. 29, ПИ № 49597.1703.124; УПИ X., кв. 29, ПИ № 49597.1703.965; УПИ VII-121 (съгласно проекта УПИ XV), кв. 29, ПИ № 49597.1703.123 и УПИ XI, кв. 29, ПИ № 49597.1703.112, [населено място], район „В.“ Столична община.

В жалбата се посочва, че жалбоподателите са собственици имот с идентификатор 49597.1703.123, съставляващ УПИ VII-121 и имат правен интерес от оспорване, тъй като имотът е предмет на атакуваната част от акта. Пояснява, че прокарването на улица до съответния имот ще доведе до непредвидими разходи на жалбоподателите, поради което поддържа, че промяната на регулацията е самоцелна. Счита, че за осигуряване на достъп до съответния имот е налице друга възможност – улицата, минаваща под гората.

В писмени бележки се развиват доводи за липсата на изложени мотиви на чл. 134, ал. 1, т. 1 и т. 2, вр. ал. 2, т. 2 ЗУТ и за противоречие на акта с чл. 108, ал. 5 ЗУТ и чл. 6 АПК. Поддържа за липсата на изложени съображения, че общинските нужди не могат да бъдат задоволени по друг начин. Прави възражения за наличието на други

градоустройствени решения, които са по – целесъобразни и икономични. В тази връзка посочва за съществуващ тупик, който с удължаването му може да осигури достъп до съответните два имота, което е по – икономичен вариант, тъй като новопредвиденият тупик е със значителна денивелация и с по – голяма дължина. Прави се извод за липсата на основание, въз основа на което е издаден оспорваното решение, тъй като е приложена регулацията за УПИ V.-121 и УПИ VII-121, т. е. не налице хипотезата на чл. 134, ал. 2, т. 2 ЗУТ. Също така се поддържа, че новопредвиденият тупик засяга гараж, намиращ се в имота на жалбоподателите, с което се нарушава чл. 108, ал. 5 ЗУТ и чл. 6 АПК. Сочи за неприложимост на § 8 от ПЗР на Наредба № РД-02-10-2 от 20.12.2017 г. По тези съображения се иска отменяне на акта в оспорваната част. Претендират се разноси.

Ответната страна Столичен общински съвет, чрез процесуалния си представител, изразява доводи за неоснователност, тъй като не са налице пороци на акта, водещи до неговата отмяна. С писмени бележки се развиват подробни съображения в защита на своята теза.

Административен съд София - град, след като обсъди прецени становищата на страните и събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа страна:

От приложения по преписката нотариален акт от 06.08.2009 г. се установява, че жалбоподателите И. В. Х. и А. И. Х. са собственици на имот с идентификатор 49597.1703.123 по КККР, съставляващ УПИ VII-121 в кв. 29 по плана на [населено място], Столична община.

Не се спори, че подробният устройствен план за регулация и застрояване, действащ за територията на [населено място], Столична община, е одобрен със заповед № 140/07.04.1971 г. на председателя на ИК на СГНС.

Не се спори, че кадастралната карта и кадастралните регистри за района са одобрени със Заповед № РД-18-63/25.09.2009 г. на изпълнителния директор на АГКК.

По делото е приложено Решение № 306 от 28.05.2015 г. на Столичен общински съвет (СОС), с което разрешено изработването на проект за следното: изменение на действащия план за регулация и застрояване за м. „с. М.“, район „В.“, Столична община; план за регулация и застрояване на неурегулираната част от територията при съобразяване на имотните граници и предвиждане на застрояване в съответствие с ОУП на Столична община; план - схеми на мрежите и съоръженията на техническата инфраструктура с одобряване на задание за проектиране. В Решение № 306 от 28.05.2015 г. на СОС е отразено, че това се налага поради настъпили съществени изменения на обществено – икономическите и устройствените условия, както и поради приемане на кадастрална карта за територията като регулационните граници не съвпадат с имотните. Отразено е още, че самото одобряване на кадастралната карта се явява промяна в устройствените условия, при които е одобрен действащия ПРЗ.

Последвало е възлагане от страна на Направление „Архитектура и градоустройство“ – Столична община изработването на проект за подробен устройствен план. От приемо – предавателни протоколи от 27.04.2015 г. и 15.09.2015 г. се установява, че за нуждите на проектирането са представени действащите регулационни и застроителни планове, специализирана кадастрална карта, данни за подземни проводни и съоръжения и изгодни данни от „Софийска вода“ АД, „ЧЕЗ Разпределение“ АД, „ЕСО“ ЕАД и „Овергаз мрежи“ ЕАД.

Последвало е изготвяне на проект за ПУП – план за регулация и застрояване на

[населено място] заедно с план – схеми на техническата инфраструктура при граници: Първокласен път Е-79; нерегулиран терен, [улица](шосе [населено място] – [населено място]), [улица], Природен парк „В.“, [улица], Природен парк „В.“, [улица], Природен парк „В.“, [улица], Природен парк „В.“, граница със [населено място], нерегулиран терен, [улица], нерегулиран терен и Първокласен път Е-79. Проектът е придружен с обяснителна записка, заснемане на високата дървесна растителност, становища на „Софийска вода“ АД, „ЧЕЗ“ АД, „Виваком – БТК“ ЕАД, Дирекция „Транспортна инфраструктура“ – СО, ДПП „В.“ и директора на РИОСВ – С..

С решение по т. 19 по протокол № ЕС-Г-90/22.11.2016 г. на Общински експертен съвет по устройство на територията (ОЕСУТ) на Столична община (СО) е приет изработения проект. Същият е съобщен чрез обнародване на обявление в Държавен вестник бр. 17/21.02.2017 г., както и чрез поставянето му на определените за това места в сградата на общината и публикуването на интернет страницата на общината (за последните две обстоятелства не са представени съответните материали от преписката, но страните не спорят за този факт на разгласяване).

Със Заповед № РВТ17-РД-09-99/13.04.2017 г. на кмета на район „В.“ – Столична община е наредено да се проведе обществено обсъждане на изготвения проект на 24.04.2017 г. от 18:00 ч. в сградата на читалище „Светлина“ в [населено място]. Не се спори за наличието на постъпили 102 бр. възражения и становища във връзка с изработения проект, видно от писмо изх. № РВТ17-ТП00-4-(124) от 12.06.2017 г. на гл. архитект на район „В.“ – Столична община.

Видно от решение по т. 19 по протокол № ЕС-Г-25/03.04.2018 г. на ОЕСУТ – СО са обсъдени постъпилите възражение и становище, като някои от тях са отхвърлени, а други са прието са основателни, за което са дадени указания за преработване на проекта. В същото е коментиран достъпът до УПИ Х., УПИ XI, УПИ X. и УПИ XX във връзка задънена [улица].

В представена преписка липсват материали, установяващи съобщаването на извършеното преработване на проекта, но по делото е приложен протокол № ЕС-Г-17/24.03.2020 г. на ОЕСУТ – СО, чиито констатации не са оспорени от страните, поради което от т. 4 се установява обнародване на обявлението в ДВ, бр. 51/28.06.2019 г., проведено обществено обсъждане, постъпили възражения и становища и проведени съгласувателни процедури. На заседанието е обсъдено възражение по отношение на достъпа до имот УПИ X. – 1703.965.

В представена преписка липсват материали, установяващи съобщаването на извършеното поредно преработване на проекта ИПРЗ, но по делото е приложен протокол № ЕС-Г-21/05.04.2021 г. на ОЕСУТ – СО, който не е оспорен от страните, поради което съдът възприема за вярно отразеното в него. В тази връзка от т. 21 от протокола се установява обнародване на обявлението в ДВ, бр. 102/01.12.2020 г., проведени съгласувателни процедури и подаването на 9 бр. възражения и становища. От протокола е видно, че не е уважено възражението на собственика на имот с 49597.1703.124 по КККР, с което иска отпадане на предвидената задънена [улица], а задънената [улица] да се урегулира по предходен вариант. С т. 21 от протокол № ЕС-Г-21/05.04.2021 г. на ОЕСУТ – СО е взето решение за приемане на изработения проект и внасянето му в СОС.

Последвало е издаване на оспорваното Решение № 758 по протокол № 43 от 25.11.2021 г. на Столичен общински съвет, с което е одобрен проект за подробен

устройствен план – план за регулация и изменение на плана за регулация на [населено място], район „В.“ Столична община, касаещо оспорваната част: предвидената задънена [улица] до о. т. 783, засягаща четири имота, а именно ПИ с идентификатор 49597.1703.124 ; ПИ с идентификатор 49597.1703.123, ПИ с идентификатор 49597.1703.965 и УПИ VII-121, кв. 29.

Като правно основание за издаване на решението са посочени разпоредбите на чл. 21, ал. 1, т. 11 ЗМСМА, чл.21, ал. 1 и ал. 7 ЗОС, чл. 14, ал. 3, т. 1 и ал. 4 ЗУТ, чл. 15, ал. 3 ЗУТ, чл. 17, ал. 1, ал. 2, ал. 3 ЗУТ, чл. 80, ал. 1, ал. 2, ал. 3 и ал. 5 ЗУТ, чл. 81, ал. 1 и ал. 3 ЗУТ, чл. 108, ал. 2 и ал. 5 ЗУТ, чл. 134, ал. 1, т. 1 и т. 2, вр. ал. 2 и ал. 2, т. 2 от ЗУТ, § 80, ал. 1 от ПЗР на ЗИД на ЗУТ и § 24, ал. 1 от ПЗР на ЗИД на ЗУЗСО и § 2, ал. 3, вр. чл. 1 от ПЗР на ЗУЗСО и § 8 от ПЗР на Наредба № РД-02-20-2/20.12.2017 г.

В мотивите на оспорваното решение е посочено, че проектът на ПУП – ПРЗ и ИПРЗ на м. М. е в обхват над три квартала и предвижда изграждането на обекти – публична общинска собственост, изискващи отчуждаване на частни имоти. Отражено е, че с приемането на Общия устройствен план на Столична община през 2009 г. и кадастралната карта на [населено място], действащият подробен устройствен план не може да отговори на съвременните обществено – икономически условия и да обезпечи устройството на територията. Органът е достигнал до извод, че приемането на кадастрална карта и нов О. се явяват съществени изменения в устройствените условия, при които е бил приет плана и е основание за изменението му по чл. 134, ал. 1, т. 1, вр. чл. 2 ЗУТ. Също така е отбелязана необходимостта за привеждане предвижданията на подробния устройствен план с изискванията на ОУП – арг. § 2, ал. 3, вр. чл. 1 от ПЗР на ЗУЗСО.

Допълнително в мотивите се отбелязва, че действащата регулация се изменя, тъй като при приемане на кадастралната карта в урегулирани територии границите на поземлените имоти не съвпадат с имотните – арг. чл. чл. 134, ал. 2, т. 2 ЗУТ. Също така са отразени възникването на нужди за обекти, мрежи и съоръжения на социалната и техническата инфраструктура, за осъществяване на дейности по опазване на околната среда, както и за благоустройствени дейности – озеленени площ за широко обществено ползване, водни площи, гробищни паркове и други – чл. 134, ал. 1, т. 2, вр. ал. 2 ЗУТ.

Посочено е, че на изменението на плана за улична регулация се одобрява на основание чл. 134, ал. 1, т. 1, т. 2 , вр. ал. 2 и ал. 2, т. 2 ЗУТ. Посочено е, че спазено изискването на чл. 14, ал. 3, т. 1 и ал. 4 ЗУТ – лицето към улицата се осигурява по съществуващата, изменената и новосъздадената с плана улична регулация. Уличната регулация е одобрена при спазване на изискванията на чл. 80, ал. 1, ал. 2, ал. 3 и ал. 5 и чл. 81, ал. 1 и ал. 3 ЗУТ. В участъците със съществуваща и приложена улична регулация и със заварени специфични дадености са допустими отклонения от правилата съгласно § 8 от ПЗР на Наредба № РД-02-20-2/20.12.2017 г.

Установява се още, че оспорваното решение е съобщено по реда на чл. 128, ал. 2 ЗУТ, чрез публикация в неофициален раздел на Държавен вестник, бр. 14 от 18.02.2022 г.

В хода на производството са представени писмени доказателства, от които е видно, че в имот с идентификатор 49597.1703.123, собственост на жалбоподателите, е изграден гаражен навес.

За изясняване на релевантните за делото обстоятелства е изслушано и прието съдебно-техническа експертиза, която съдът кредитира изцяло, тъй като е обосновано и непротиворечиво.

От заключението става ясно, че новопредвидената задънена [улица] до о. т. 783 преминава през регулационната граница между имот ПИ № 49597.1703.124 (УПИ V.-121, съгласно проекта УПИ X) и ПИ № 49597.1703.123 (УПИ VII-121, а съгласно проекта УПИ XV), като същата осигурява достъп до ПИ № 49597.1703.965 (УПИ X, съгласно проекта) и до ПИ № 49597.1703.112 (УПИ XI съгласно проекта) в кв. 29, [населено място].

Става ясно, че ПИ № 49597.1703.124 (УПИ V.-121, съгласно проекта УПИ X) е със значителна денivelация и е терасиран, а в притежавания от жалбоподателите ПИ № 49597.1703.123 (УПИ VII-121, а съгласно проекта УПИ XV) се намира гаражен навес, който е на регулационната граница и попада в обхвата на обсъжданата новопредвидената задънена улица (на завоя при о.т. 425).

Установява се, че за имот ПИ № 49597.1703.123, собственост на жалбоподателите, липсва разминаване между регулационната граница по действащия ПУП и имотната граница, нанесена в кадастралната карта. Също се отнася и за ПИ № 49597.1703.124.

Уточнява се наличието на задънена [улица] до о. т. 519 (имот № 1703.964), но същата не осигурява достъп до ПИ № 49597.1703.965 и ПИ № 49597.1703.112, като вещото лице допълва, че това е технически възможно с удължаване на същата с около 15 метра дължина, с което ще се засегнат имоти № 1703.963 и № 1703.114. Установява се още, че в предварителния проект се е предвиждало задънена [улица] до о. т. 519 да осигурява достъп до ПИ № 49597.1703.965 и ПИ № 49597.1703.112.

При така установените факти, Административен съд София-град достига до следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима – подадена е от надлежна страна и в срока по чл. 215, ал. 4 от ЗУТ. Жалбоподателите са собственици на поземлен имот с идентификатор 49597.1703.123, който попада в обсега на предвидената задънена [улица] и е засегнат от одобреното изменение на плана за регулация. В тази връзка жалбоподателите се явяват заинтересовани лица по смисъла на чл. 131, ал. 2, т. 1 от ЗУТ.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Обжалваното решение е издадено от компетентен орган – Столичен общински съвет, съгласно чл. 129, ал. 1, изр. първо от ЗУТ, доколкото одобреният проект за ПУП – ПРЗ И ИПРЗ има обхват над три квартала и обхваща цяло населено място (село М.).

Административният акт е в предвидената от закона писмена форма, мотивиран е съобразно изискванията на чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК - съдържа фактическите констатации и правни квалификации, поради което не съдържа порок във формата, обуславящ недействителност на властническото волеизявление. Посочени са обективно и пълно фактическите и правните основания за издаване на акта, както и разпоредителната част относно одобряването на процесния план. В случая мотиви за постановяване на оспореното решение се съдържат в същото, както и в представената по делото преписка.

Не се споделят възраженията за липсата на изложени мотиви за приложение на чл. 134, ал. 1, т. 1 и т. 2, вр. ал. 2, т. 2 ЗУТ, тъй като в акта са изложени съответните фактически обстоятелства. В тази връзка е посочено, че приемането на кадастралната карта и ОУП се явяват съществени изменения в устройствените правила, а действащият подробен устройствен план ограничава възможността за целесъобразно устройство на имотите в обхвата му и не може да отговори на общественно-икономическите условия. Изложени са мотиви, че за част от имотите

границите по приетата кадастрална карта не съответстват с имотните граници. Отражено е още за необходимостта за изграждане на обекти, мрежи и съоръжения на социалната и техническата инфраструктура, за осъществяване на дейности по опазване на околната среда, както и за благоустройствени дейности – озеленени площ за широко обществено ползване, водни площи, гробищни паркове и други.

Спазени са административнопроизводствени правилата при вземане на оспорваното решение. Изработването на проект за ПУП, въз основа на задание, е разрешено с решение № 306/28.05.2015 г. на Столичен общински съвет, което е в съответствие с чл. 124, ал. 1, вр. чл. 124б, ал. 1 ЗУТ.

Изготвеният проект на ПУП е разгледан на няколко проведени заседания на ОЕСУТ, на които са обсъждани направените възражения и становища. Наличието на изработени проекти на ПУП са оповестени в ДВ и на интернет страница на местната администрация. Налице са проведено обществено обсъждане и извършени съгласувания. Проектът на ПУП е приет с решение по т. 21 от протокол № ЕС-Г-21/05.04.2021 г. на ОЕСУТ – СО.

Не са допуснати нарушения на материалния закон.

Правилни са доводите на жалбоподателя, че не е налице основанието по чл. 134, ал. 2, т. 2 ЗУТ, според което влезлите в сила подробни устройствени планове могат да се изменят при изменение на кадастрален план или при одобряване или изменение на кадастрална карта в урегулирана територия имотните граници на поземлените имоти не съвпадат с регулационните или е установена непълнота или грешка в кадастралната карта, използвана като основа за изработване на подробен устройствен план. Това е така, тъй като след одобрението на кадастралната карта на [населено място], за ПИ № 49597.1703.123 и ПИ № 49597.1703.124 липсва разминаване между регулационната граница по действащия ПУП и имотната граница, нанесена в кадастралната карта.

Съгласно чл. 134, ал. 1, т. 1 и т. 2, вр. ал. 2 ЗУТ влезлите в сила подробни устройствени планове могат да се изменят, когато настъпят съществени промени в обществено-икономическите или устройствените условия, при които е бил съставен планът и когато възникнат нови държавни или общински нужди за обекти - собственост на държавата, на общините или на експлоатационните дружества, или отпадне необходимостта от изграждане на такива обекти. Касае се за разписани различни самостоятелни основания, но е възможно и прилагането им при условията на кумулативност.

Съгласно чл. 14, ал. 4 ЗУТ урегулираните поземлени имоти имат задължително лице (изход) към улица, към път или по изключение към алея в парк. Според действащия подробен устройствен план ПИ № 49597.1703.965 и ПИ № 49597.1703.112 нямат изход към улица, а в оспорвания одобрен проект на ПУП се предвижда такъв, посредством предвидената задънена [улица]. Изграждането на тупик (задънена улица) е свързано от една страна със задоволяване нуждите на собствениците на двата имота (за осигуряване на реален достъп), а от друга страна се задоволяват общински нужди, тъй като се изгражда част от транспортната техническа инфраструктура на населеното място. В тази връзка е налице основанието по чл. 134, ал. 1, т. 2, вр. чл. 2 ЗУТ – за задоволяване на общински нужди чрез изграждане на обекти, представляващи публична общинска собственост (задънена улица).

Оспорваната част от решението не е в съответствие с целта на закона.

Разпоредбата на чл. 108, ал. 5 ЗУТ изисква изработените подробни устройствени планове да са икономично осъществими и да дават възможност за целесъобразно

устройство на урегулираните поземлени имоти. Това нормативно решение е проявление на основен принцип в административния процес по чл. 6 от АПК, а именно принципът за съразмерност.

Това налага да се разгледа възражението на жалбоподателите, касаещо наличието на друга възможност за осъществяване на достъп до двата имота (ПИ № 49597.1703.965 и ПИ № 49597.1703.112), а именно чрез удължаване на съществуващата [улица] до о. т. 519 в кв. 29, [населено място].

От експертизата се установява, че е необходимо с около 15 метра (при наклон от 10%) да се удължи съществуващата задънена [улица], за да се осигури достъп до горепосочените два имота, т. е. по предварителния проект на ПУП (като широчината на пътя е 3,5 - 4 м. според този предварителен проект). При това положение удължената задънена [улица] ще засяга и обслужва шест имота: ПИ № 49597.1703.965, ПИ № 49597.1703.112, ПИ № 49597.1703.963, ПИ № 49597.1703.116, ПИ № 49597.1703.114 и ПИ № 49597.1703.969 (самото удължаване с 15 м ще засегне само четири имота).

Новопредвидената задънена [улица] преминава през терасиран терен със значителна денивелация, като ще обслужва и засяга 4 имота: ПИ № 49597.1703.124, ПИ № 49597.1703.123, ПИ № 49597.1703.965 и ПИ № 49597.1703.112. Констатира се, че този тупик е с дължината по – голяма от удължаването с 15 м. на другия тупик о.т. 518 до о.т. 519.

Съгласно чл. 81, ал. 1 ЗУТ задънени улици за осигуряване на достъп до ограничен брой урегулирани поземлени имоти трябва да имат широчина най-малко 3,5 м, а в градовете, когато задънената [улица] урегулирани поземлени имота - най-малко 6 м. В настоящия случай е неоснователно възражението на ответника, че с обсъжданото удължаване на тупик о.т. 518 до о.т. 519 е необходимо широчината на улицата да е 6 метра, като по този начин се засяга по – голяма площ. Това е така, тъй като това правило (широчина от 6 м. при засягане на повече от 4 имота) на чл. 81, ал. 1 ЗУТ се прилага само и единствено за градовете, но не и за селата, каквото е М..

В чл. 148, ал. 1 от Наредба № РД-02-10-2 от 20.12.2017 г. е регламентирано, че задънени улици (тупици) се предвиждат за ограничаване достъпа на трафик, принадлежащ към даден район, и за минимизиране работите по регулация.

В настоящия случай в действащия план е налице съществуващ тупик о.т. 518 до о.т. 519, за който е налице техническа възможност да се удължи с 15 м., за да се осигури достъп до обсъжданите по – горе два имота без достъп до улица. Вярно, че цялата задънена улица ще обслужва и засяга два шест имота, но самото удължаване засяга 4 имота. В същото време теренът на обсъжданото удължаване на улицата не е със значителна денивелация.

Новопредвидената задънена [улица] също засяга четири имота: два имота, до които се осигурява достъп (засяга се площта им) и два имота, през които минава обхвата на тупика (по общата им граница). В същото време теренът, през който минава обхватът на този тупик, е със значителна денивелация и терасиран. Наред с това целият тупик о.т. 425 до о.т. 783 е по – малка дължина от обсъжданото удължение от 15 м. на съществуващия тупик о.т. 518 до о.т. 519 (очевидно от графичните материали по делото).

Горното налага извод, че удължаването на съществуващия тупик о.т. 518 до о.т. 519 е по – икономично, тъй като се засяга по – малка площ, а и евентуално бъдещо изпълнение на улицата ще е по – лесно, предвид характеристиките на терена в

сравнение с другия. Допълнително следва да се отбележи, че в обхвата на този вариант не съществуват постройките, доколкото това не се отнася за новопредвидената задънена улица. Наред с това удължаването на съществуващия тупик о.т. 518 до о.т. 519 минимизира работите по регулация, каквато цел е предвидена в чл. 148, ал. 1 от Наредба № РД-02-10-2 от 20.12.2017 г., във връзка с изграждането на задънени улици, поради което тази възможност осигурява по – целесъобразно устройство на урегулираните поземлени имоти. Това е така, тъй като вече е наличен съществуващ тупик о.т. 518 до о.т. 519 и същият единствено следва да се удължи с 15 метра, която възможност за удължаване е по – благоприятна от предвиждането на изцяло нов тупик о.т. 425 до о.т. 783, който е с по – голяма дължина и се засяга по – голяма площ от имотите. Оспореният вариант за обслужваща улица не е възможно най – икономичният и съразмерен, а е възможен друг обективен вариант, който е по – икономичен и по – благоприятен. От две или повече законосъобразни възможности органът е длъжен при спазване на ал. 1, 2 и 3 на чл.6 от АПК да избере тази възможност, която е осъществима най-икономично и е най-благоприятна за държавата и обществото. Административните органи трябва да се въздържат от актове и действия, които могат да причинят вреди, явно несъизмерими с преследваната цел. Следователно решението в оспорваната част е незаконосъобразно поради противоречие с чл. 108, ал. 5 ЗУТ и на чл.6 АПК. Поради тази причина административният орган следва да приложи принципа, уреден в чл. 6 АПК и да изготви такава промяна, която да удовлетвори заложеното изискване за съразмерност, след са обективно възможни и други технически варианти.

Горното води до извод за основателност на жалбата, поради което на основание чл. 172, ал. 2, предл. второ АПК решение в оспорваната част следва да се отмени.

По разноските:

С оглед изхода на делото и разпоредбите на чл. 143, ал. 1 АПК жалбоподателите имат право на разноски: 20 лева – заплатена държавна такса (по 10 лева от всеки от двамата жалбоподатели) и 700 лева – депозит за вещо лице.

По изложените съображения и на основание и на основание чл. 172, ал. 2, предл. второ АПК, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № 758 по протокол № 43 от 25.11.2021 г. на Столичен общински съвет (обнародвано в Държавен вестник, бр. 14 от 18.02.2022 г.), с което е одобрен проект за подробен устройствен план за регулация и изменение на регулация на м. „М.“, Столична община, в **ЧАСТТА** за предвидената задънена [улица] до о. т. 783, засягаща следните имоти: УПИ V.-121 (съгласно проекта УПИ X, т. е. ПИ № 49597.1703.124), УПИ X. (ПИ № 49597.1703.965), УПИ VII-121 (съгласно проекта УПИ XV, т. е. ПИ № 49597.1703.123) и УПИ XI (ПИ № 49597.1703.112) в кв. 29, [населено място], район „В.“ Столична община.

ИЗПРАЩА преписката на Столичен общински съвет за ново произнасяне в отменената част на плана при спазване на задължителните указания по тълкуването и прилагането на закона.

ОСЪЖДА Столична община да заплати на И. В. Х. и А. И. Х. общо сумата в размер на 720 лева, представляваща направени разноски по делото.

Решението подлежи на обжалване пред Върховен административен съд на Република

България в 14 – дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия: